

Motion till riksdagen

1988/89: A424

av Ulla Pettersson och Gunhild Bolander (s. c)

Regionalpolitiskt stöd till turistverksamhet

Turistnäringen ger i Gotlands län, som hör till de sysselsättningssvaga regionerna i landet, upphov till cirka 2 000 årsarbeten. Näringen har stor betydelse för fördelningen av arbetstillfällen inom länet, liksom för servicen på landsbygden. Länsstyrelsen i Gotlands län har i en studie kunnat konstatera att livsmedelsbutiker på landsbygden ofta har upp till 50 % av sin årsomsättning under turistsäsongen.

Expansiva företag inom industrisektorn och tjänstesektorn, exklusive turistnäringen, är i dag i stor utsträckning koncentrerade till Visby.

Regeringen tillsatte 1987, som en följd av statens industriverks Gotlandsutredning "Avstamp Gotland", en särskild förhandlare för att utveckla turistnäringen i länet. Statens turistråd har framhållit tre områden i landet med särskilda kvaliteter för utvecklad turism, Åre-Duved, Kiruna-Abisko och Gotland.

Regionalpolitiskt stöd till turistanläggningar kan i dag utgå med 40 % i stödområdena A och B, och med 20 % i stödområde C som Gotland tillhör. Redan denna åtskillnad har ställt Gotland i ett mindre gynnsamt läge än turistorter i fjällvärlden. I årets budgetproposition bil. 12 avseende insatser under arbetsmarknadsdepartementet framförs förslag att sådant stöd skall begränsas till stödområdena A och B. Undantag görs för de huvudprojekt som den statlige utredaren kan komma att föreslå. Detta innebär att förslag och idéer som framförs utanför projektets ram samt efter att detta avslutats inte kan komma i åtnjutande av regionalpolitiskt stöd. I propositionen framförs att stöd till turistverksamheten i områden där det även finns goda möjligheter för annan verksamhet, t. ex. industri, kan "innebära att turistunderlaget för anläggningarna inom fjällområdena minskar". Vi vill därför peka på två förhållanden som talar för att även Gotland skall komma i fråga för stöd till turistanläggningar.

För det första har Gotland en sämre arbetsmarknad än landet i sin helhet. Insatser från stat, organisationer och enskilda har, tillsammans med det förbättrade ekonomiska klimatet i landet, skapat arbetstillfällen och optimism även på Gotland, men en fortsatt arbetslöshet, risk för avflyttning och strukturen på arbetsmarknaden med många små enheter och mycket liten industriverksamhet gör turistnäringen till en mycket lämplig verksamhet i länet. Gotland borde alltså inte räknas till de områden där goda möjligheter för annan verksamhet gör det regionalpolitiska stödet till turistanläggningar mindre lämpligt.

För det andra konkurrerar Gotland som turistort knappast med fjällvärlden. Natur, kultur och utbudet i övrigt skiljer sig så starkt från varandra i de båda landskapstyperna att de snarare kompletterar än konkurrerar med varandra. Det torde finnas utrymme på den svenska marknaden för rejäla turistsatsningar på båda hållen.

Med den enda och relativt korta säsong Gotland har som turistlän i dag är den ekonomiska ansträngningen ofta oöverkomlig för att bygga och rusta upp anläggningar. På sikt kan dock sådana anläggningar också verka säsongsförlängande. Det finns således många skäl till att Gotland även fortsättningsvis bör få möjlighet till regionalpolitiskt stöd till turistanläggningar.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om möjlighet till regionalpolitiskt stöd till turistanläggningar på Gotland även i fortsättningen oberoende av den statliga förhandlarens insatser.

Stockholm den 20 januari 1989

Ulla Pettersson (s)

Gunhild Bolander (c)

Mot. 1988/89
A424